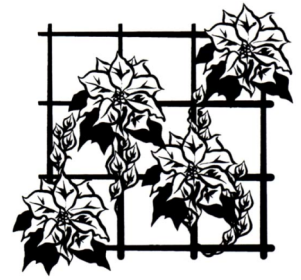

4. adventna nedelja C

*Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo,
kar ji je povedal Gospod! (Lk 1,45)*

Prvo berilo

Mihej 5,1-4

To govori Gospod: "Ti, Bêtlehem Efráta, majhen si, da bi te šteli med tisoč Judovih krajev: a iz tebe mi pride tisti, ki bo vladal v Izraelu. Njegovi izviri so od nekdej, iz davnih dni." Zato bo Gospod predal ljudstvo v oblast drugih do časa, ko bo porodnica rodila; nato se bo ostanek njegovih bratov vrnil k Izraelovim sinovom. Trdno bo stal in pasel čredo z Gospodovo močjo, z veličastvom imena Gospoda, svojega Boga. Vsi bodo varno prebivali, kajti on bo tedaj velik do koncev zemlje. In v tem bo mir.

Drugo berilo

Hebrejcem 10,5-10

Bratje in sestre, Kristus ob svojem prihodu na svet pravi: "Žrtve in daritve nisi hôteł, a telo si mi pripravil. Žgalne daritve in daritve za greh ti niso bile všeč. Tedaj sem rekel: Glej, prihajam; v zvitku knjige je pisano o meni, da izpolnim, o Bog, tvojo voljo." Prej pravi: "Žrtev in daritev in žgalnih daritev in daritev za greh nisi hôteł in ti niso bile všeč." In te se darujejo po postavi. Zatem je rekel: "Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo." Prvo torej odpravlja, da bi postavil drugo. V tej volji smo z daritvijo telesa Jezusa Kristusa posvečeni enkrat za vselej.

Evangelij

Luka 1,39-45

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gore, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je polna Svetega Duha na ves glas

vzkliknila in rekla: "Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od veselja zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!"

V razmislek

V tem bogoslužju četrte adventne nedelje se malce umirimo od vsega poslovnega vrveža zadnjih predbožičnih dni. Morda smo že postavili jaslice – kot vsako leto. Kakšna upanja in pričakovanja polagamo v tega otroka, čigar rojstvo bomo praznovali v naslednjih dneh? Ali sploh kaj pričakujemo (poleg daril in praznične pojedine)? Kdaj in kako kličemo po Jezusu Kristusu, njegovi bližini, njegovemu prihodu? Ali sploh kličemo ali je naš klic utišán zaradi navidezno tako zelo pomembnih obveznosti? Ali lahko Kristjani živimo bolj srečno kot drugi ljudje, ker obhajamo Kristusovo rojstvo v zaupanju v njegov končni prihod?

V teh dneh se povsod kaže človeško hrepenenje in upanje – upanje na Božji prihod in mir, upanje v Boga, ki bo končal vso žalost in vse zlo. To hrepenenje je staro toliko kot samo človeštvo. Besede in predstave, ki so že pred več kot 2000 leti izražale izpolnitev takšnega hrepenenja, najdemo tudi v današnjih berilih – pastir, mir, veselje, biti blagoslovljen. Te besede in resničnost, ki jih s tem izražajo, nas želijo opogumiti, da se prepustimo temu Bogu, ki je prijazen do ljudi in ki lahko sam izpolni naše najgloblje upanje. Kristus ne pusti svojih na cedilu, varuje jih pred nevarnostmi in jim zagotavlja varnost in mir.

Morda se nam zdi, da bi tudi nekaj tisoč let adventa in Božiča bistveno ne spremenilo nesrečne zgodovine človeštva. A vendar se Božji prihod na zemljo odvija na skritem, v tišini – to je njegov način. On potrka pri ljudeh, jih vpraša, jih povabi. On ne sili. Kdor mu odpre, za tega se spremeni življenje, svet in odkrije novo in nepričakovano – kot pri Mariji. Marija postane zaradi svoje odprtosti za Božjo prošnjo nosilka Božjega odrešujočega sporočila. In to odrešenje, ta osvobajajoča pritrditev daje ljudem zagon in jih prevzame – Marija teče k Elizabeti. Ker sta obe ženi pripravljene na nepričakovan prihod Boga v njuno življenje, je njuno srečanje prežeto z Njegovim duhom. Obe ženi zanosita z obljubo, ki ima "višji smisel". Marija in Elizabeta sta nosilki enega izmed vidikov ljubečega Božjega odnosa z nami ljudmi. Če pride Bog, če v nas raste Jezus, ker mu dovolimo da zraste v nas, ne moremo (tako kot Marija ni mogla) le sedeti in živeti našega življenja, kot da se ni nič zgodilo. Želimo iti ven, deliti to sporočilo z drugimi, opogumljati drug drugega v veri v Božjo neverjetno pritrditev in pomagati pri izgradnji njegovega kraljestva, ki se želi vsak advent vedno bolj udejanjiti (in ne samo v adventu!).